

MRSA ข้อมูลสำหรับผู้ป่วย

เหตุใดฉันจึงได้รับข้อมูลฉบับนี้

ผลจากการตรวจหาเชื้อแสดงว่า คุณมีแบคทีเรียที่ดื้อยา(ต่อต้านยา) ต่อยาปฏิชีวนะและที่เรียกว่า MRSA ในเอกสารข้อมูลนี้ คุณสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ว่า มันหมายถึงอะไร และสิ่งที่คุณควรคำนึงถึง เพื่อไม่แพร่เชื้อไปยังผู้อื่น

MRSA คืออะไร

MRSA ย่อมาจาก Meticillin resistance Staphylococcus aureus (เชื้อแบคทีเรีย Staphylococcus aureus ที่ดื้อต่อยาเมทิซิลลิน) และเป็นสายพันธุ์หนึ่งของแบคทีเรีย Staphylococcus ที่ดื้อต่อยาปฏิชีวนะบางชนิด

MRSA สามารถพบได้บนผิวหนังหรือเยื่อเมือกได้โดยไม่มีการเจ็บป่วย และลักษณะนี้เรียกว่า การเป็นพาหะ เช่นเดียวกับเชื้อ Staphylococci ทั่วไป บางครั้ง MRSA อาจทำให้เกิดการติดเชื้อได้ ตัวอย่างเช่น การติดเชื้อที่บาดแผล

MRSA ไม่ก่อให้เกิดการติดเชื้อมากขึ้นหรือรุนแรงกว่าเชื้อ Staphylococci ทั่วไป แต่เมื่อจะรักษาการติดเชื้อ จำเป็นต้องใช้ยาปฏิชีวนะแบบจำเพาะ

MRSA แพร่เชื้อได้อย่างไร

MRSA สามารถแพร่เชื้อระหว่างคนกับคนได้ ผ่านการสัมผัสทางผิวหนังเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น ผ่านทางมือ แบคทีเรียยังสามารถเกาะติดกับสิ่งของที่อยู่รอบตัว เช่น อุปกรณ์ออกกำลังกาย และจากนั้นก็แพร่กระจายต่อไป

บุคคลที่เป็นเพียงพาหะของ MRSA จะไม่ค่อยแพร่เชื้อให้ผู้อื่น

ในบางสภาวะปริมาณของแบคทีเรียจะเพิ่มขึ้นและความเสี่ยงในการแพร่กระจายเชื้อก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน สิ่งเหล่านี้เรียกว่าปัจจัยเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อ

ปัจจัยเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อสามารถเป็นได้ เช่น

- การติดเชื้อที่ผิวหนัง เช่น แผลติดเชื้อ ฝี หรือพุพอง (แผลตุ่มพุพอง)
- แผลเปิด
- โรคผิวหนังกำเริบหรือเป็นฝีหนอง หรือผิวหนังอักเสบในช่องหู
- โรคผิวหนังเรื้อรังบางชนิด
- สายสวนหรือถุงขั้วถ่ายหน้าท้อง

คุณสามารถหายจาก MRSA ได้หรือไม่

MRSA มักจะหายไปเอง โดยอาจใช้เวลาต่างกัน ตั้งแต่เป็นเดือนหรือจนเป็นปี

คุณต้องเก็บตัวอย่างส่งตรวจซ้ำเพื่อให้รู้ว่าไม่พบเชื้อแบคทีเรียแล้ว แพทย์ผู้รับผิดชอบ MRSA เป็นผู้ตัดสินใจว่า เมื่อใดไม่จำเป็นต้องมีการตรวจและทำตามกฎการปฏิบัติตัวตามที่ระบุไว้ข้างล่างนี้อีกต่อไป

โดยมากคุณสามารถยุติการตรวจได้เมื่อไม่พบ MRSA

ในการตรวจตัวอย่างสองครั้งติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อยสามเดือน

สิ่งใดที่ฉันควรคำนึงเพื่อไม่ให้แพร่เชื้อสู่ผู้อื่น

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่คุณสามารถทำได้คือ เอาใจใส่สุขอนามัยของมือ

ถ้าไม่มีปัจจัยเสี่ยงก็สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติและมีความเสี่ยงน้อยในการแพร่กระจายเชื้อ

เด็กสามารถอยู่ในโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกอย่างได้

ผู้ปกครองไม่จำเป็นต้องแจ้งให้โรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนทราบว่า เด็กเป็นพาหะของ MRSA

บางครั้งเด็กก่อนวัยเรียนอาจต้องอยู่บ้าน คุณกฎการปฏิบัติตัวที่อยู่ข้างล่าง

หากคุณประกอบอาชีพเกี่ยวกับสัตว์ คุณสามารถขอคำแนะนำโดยเฉพาะได้

แพทย์ของคุณสามารถปรึกษากับแพทย์ป้องกันโรคติดต่อได้

กฎการปฏิบัติตัว

MRSA เป็นโรคอันตรายต่อสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคติดต่อ

ดังนั้นคุณต้องปฏิบัติตามกฎบางอย่างที่แพทย์ของคุณให้ไว้ ซึ่งเรียกว่า กฎการปฏิบัติตัว:

- หากคุณมีปัจจัยเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ
คุณต้องปฏิบัติตามกิจวัตรด้านสุขอนามัยโดยเฉพาะดังที่อธิบายไว้ข้างล่างนี้
- หากคุณกำลังมีการติดเชื้อที่ผิวหนัง มีบาดแผลเปิด หรือมีแผลพุพองเป็นหนอง
คุณต้องไม่เล่นกีฬาที่มีการสัมผัสร่างกายกันมาก หรือใช้ห้องฝักซั่มหรือโรงยิมร่วมกัน
- เด็กก่อนวัยเรียนควรอยู่บ้าน หากมีแผลติดเชื้อ พุพอง (แผลตุ่มพุพอง) หรือฝีหนองกำเริบ
- หากคุณกำลังมีการติดเชื้อที่ผิวหนัง เป็นแผลเปิด หรือมีฝีหนอง
คุณต้องแจ้งให้ทราบว่า你是พาหะของเชื้อ MRSA เมื่อทำการเจาะ สัก นวด
การดูแลเท้าที่ไม่ใช่ทางการแพทย์ และการรักษาผิวหนังหรือเยื่อเมือกในลักษณะเดียวกัน
- คุณต้องแจ้งว่าคุณเป็นพาหะของ MRSA เมื่อคุณได้รับการดูแลทางการแพทย์ ทันตกรรม
และการดูแลเท้าทางการแพทย์
ทั้งนี้รวมถึงหากคุณได้รับการดูแลหรือการพยาบาลในที่อยู่อาศัยหรือที่บ้าน
หากคุณเพียงแต่ได้รับความช่วยเหลือในการซื้อของ ทำความสะอาด แจกจ่ายยา หรือไปเดินเล่น
คุณไม่จำเป็นต้องบอกว่า คุณเป็นพาหะของ MRSA
- คุณที่ทำงานหรือเรียนด้านการรักษาพยาบาลและการดูแลสุขภาพจะต้องไม่มีส่วนร่วมในงานด้านรักษา
พยาบาล หากแพทย์ของคุณประเมินว่า คุณมีปัจจัยเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อ
- คุณจะต้องคอยติดต่อกับแพทย์ของคุณและเก็บตัวอย่างที่จำเป็นให้ตรวจ

หากคุณได้กฎการปฏิบัติตัวที่คุณคิดว่าไม่ถูกต้อง คุณสามารถติดต่อแพทย์ป้องกันโรคติดต่อในภูมิภาคของคุณ

กิจวัตรสุขอนามัยจำเป็นสำหรับผู้ที่มีปัจจัยเสี่ยง

หากคุณมีปัจจัยเสี่ยง ความเสี่ยงในการแพร่กระจายเชื้อจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นคุณควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ล้างมืออย่างพิถีพิถัน ใช้ผ้าเช็ดมือและเครื่องใช้ห้องน้ำในห้องส้วมของตัวเอง
- อย่าลงสระพร้อมกันกับผู้อื่น
- ปิดแผลด้วยผ้าพันแผลและเปลี่ยนผ้าพันแผลหากผ้าพันแผลเปียกชุ่ม
- หากคุณใช้สายสวน คุณควรเก็บไว้ได้รวมผ้า
- ล้างมือหลังจากสัมผัสผ้าพันแผล ผ้าพันแผล หรือสายสวน

การติดตามเชื้อ

ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคติดต่อ คุณต้องมีส่วนร่วมในการติดตามการติดเชื้อ ซึ่งหมายถึง การให้ข้อมูลแก่บุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้พวกเขาสามารถทราบว่า คุณอาจติดเชื้อเมื่อใด ที่ไหน และอย่างไร และคุณอาจแพร่เชื้อให้ผู้อื่นด้วยหรือไม่

สิ่งที่คุณบอกจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ (ปิดลับ) และคนที่คุณบอกจะไม่รู้ว่า คุณเป็นใคร

เกี่ยวกับเอกสารข้อมูลป้องกันโรคติดต่อ

เอกสารข้อมูลป้องกันโรคติดต่อจัดทำโดยสมาคมแพทย์ป้องกันโรคติดต่อและมีผลใช้ทั่วประเทศ